

పెళ్ళి ఊరేగింపు....

పడవలాంటి కారులో వధూవరులు... కారు ముందర సెంట్రల్ వాసనలో, పట్టుచీరెలు, నగలతో మెరిసిపోతున్న ఆడవాళ్లు... కారు వెనక హుందాగా నడుస్తున్న మగవాళ్లు... చిత్రమైన డ్రెస్సులతో భారీ సౌండ్తో ముందు బాజాలూదుతున్న బ్యాండ్ వాళ్ల మధ్య తాగి వూగుతున్న యువకులు. దాదాపు పదిమంది వరకూ డాన్సులు చేస్తున్నారు. వాళ్లతో కలిసి ఒకరిద్దరు అమ్మాయిలు కూడా స్టెప్పులేస్తున్నారు.

కూతురు షబీనా.

పెళ్ళికెదిగిన బిడ్డవైపు బాధగా చూసాడు సలీం. షబీనా నవ్వింది. మల్లెపువ్వు లాంటి ఆ నవ్వు చూసి సలీం బాధనంతా మర్చిపోయాడు. పక్కనే వున్న పీకనందుకొని ఓ పాట ఊదాడు.

“పాట మంచిగుంది.... గిడే సిన్యాలోది నాన్నా...” అంది. “సిన్యాలోది కాదు బిడ్డా... ఇన్ని పాటలు వూది వూది నేనే ఓ రాగం కట్టిన. ఇది నా షబీనా పెళ్ళికి మాత్రమే నేను ఊదేపాట” అన్నాడు. పెళ్ళి మాట విని షబీనా సిగ్గుపడి పోయింది.

విలువలు మారుతున్నాయి. దాంతో పాటలు మారుతున్నాయి. పాటల్లో వేగం... జీవితంలో వేగం... దాన్ని అందుకోలేని బ్యాండుమేకం వృత్తి కళాకారుల జీవితాల్లో దైన్యం... పొట్ట గడవటమే కష్టమైతే పిల్ల పెళ్ళి చేయడం మరి కష్టం. ఇదొక పార్శ్వం... మరోవైపు చాలినంత కట్నం తేలేదని కాల్చిచంపే భర్త ఘాతుకం... ఈ వాస్తవాల నేపథ్యంలో ఓ అమ్మాయి పెళ్ళి కలల చిత్తరువు చెదిరిపోయిన వైనం ఈ కథ.

పెద్ద గొడవ జేసిండు. ‘మేరే హిందుస్తాని’ పాట మీద డోలు పగిలింది. ఒకప్పుడు ఎంత శ్రావ్యమైన పాటలు పాడేటోళ్లం... సీతమ్మ పెళ్ళికూతురాయెనే పాట జిల్లాలో నాలెక్క ఎవడూ ఊదకపోయేవారు. మా బ్యాండుమేకం వినేటోల్లేగాని... మా ఆకలి సప్పుళ్లు వినటోడే లేకపోయె. అందుకే ఇమాంగాని కొడుకు వీడియో దీస్కుంట గని బ్యాండు మాత్రం వాయించనన్న అన్నాడు...” సలీం

తెగిపోయిన పాట

అప్పటికే రెండున్నర గంటలైనా ఊరేగింపు అరకిలో మీటరు కూడా సాగలేదు. పిల్లలు భారీ ఎత్తున టపాకాయలు పేలుస్తుండటంతో చెవులు హోరెత్తుతున్నాయి. ఒక పెద్దమనిషి బ్యాండ్ వాళ్ల దగ్గరికొచ్చి వాళ్లలోని బ్యాండ్ మాస్టర్ ని “సలీం... ఇలాగైతే ఆర్నెల్లయినా ఇంటికి చేరం. తొందరగా నడవండి” అని చెప్పాడు. సలీం బాజా వూదుతూనే మిగతావాళ్లకి కదలమని సైగ చేశాడు. దాంతో డాన్స్ చేస్తున్న యువకులు బ్యాండ్ వాళ్లని కదిలితే బావుండదని హెచ్చరించారు. వాళ్ల చేష్టలు చూసి చెప్పిన పెద్దమనిషి జారుకున్నాడు.

డాన్స్ చేస్తున్న ఇద్దరు యువకులు బాజా వూదుతున్న సలీంని “హిప్ హిప్ తారారార....” పాప్ సాంగ్ పాడమన్నారు.

“సినిమా పాటలు తప్ప వేరే పాటలు రావుసార్” ఊదటం ఆపి వినయంగా చెప్పాడు. సలీంకి యాభై ఏళ్లుంటాయి. “పోనీ... దిల్ హై హిందుస్తానలోది షారూఖ్ పాట పాడు. దానిమీద డాన్స్ చేయాలి”

“అదింకా ప్రాక్టీస్ చేయలేద్దార్. ఆ కేసెట్ నిన్నుగాక మొన్ననే రిలీజైంది కద్దార్”

“మరి నీకేం పాటలోచ్చుబే... బాడ్ ఖావ్...” బాగా తాగినవాడొకడు పైపైకొచ్చాడు.

“వచ్చిన పాటలు పాడుతున్నాం కద్దార్. మాటలు జాగ్రత్తగా రానీయుండి” సలీం కోపాన్ని అణుచుకుంటూ అన్నాడు.

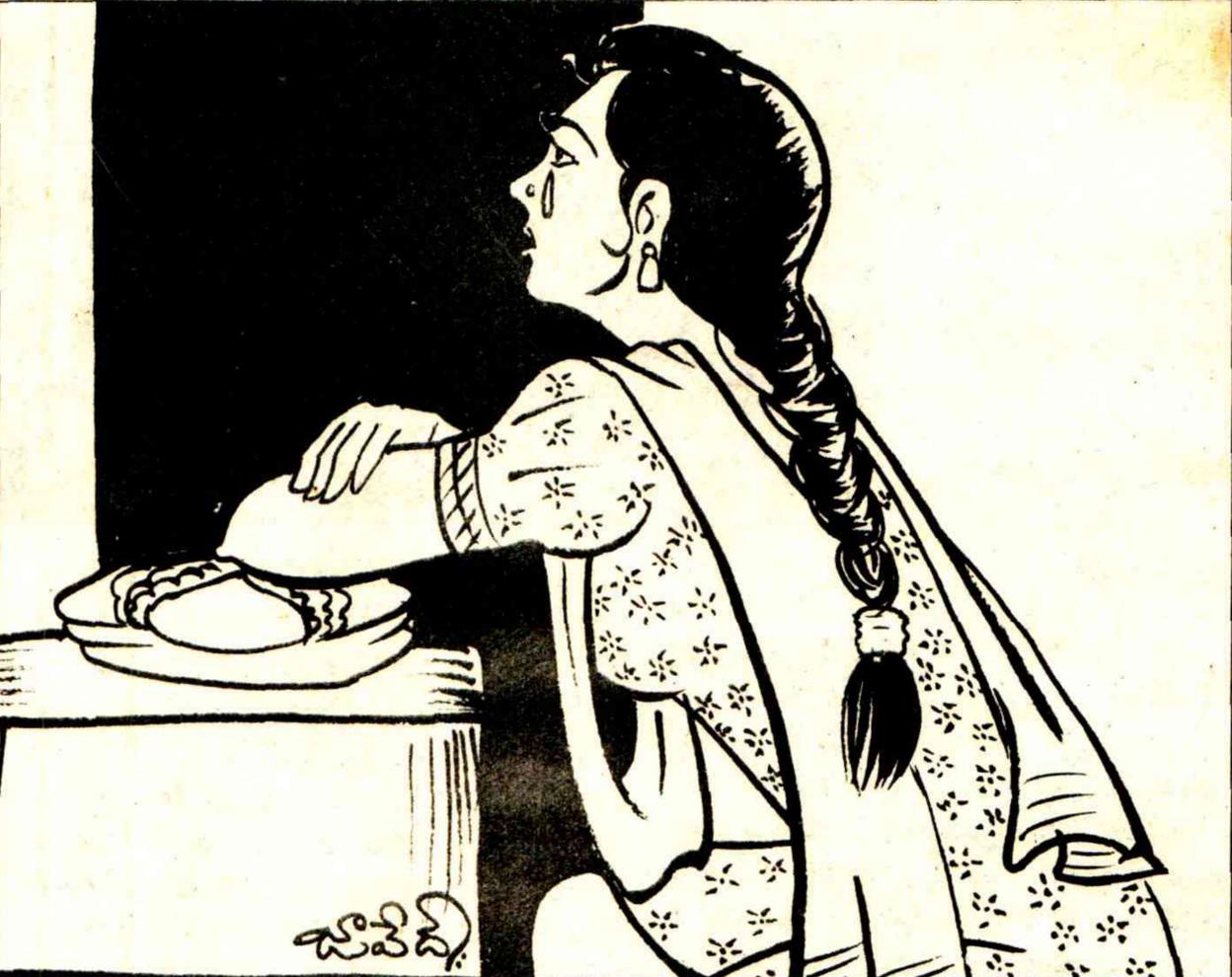
“పాప్ సాంగ్స్ ఏమీ పాడట్టేదు. నీకు రెస్పెక్టిచ్చేదేం ట్రూ... బొచ్చు...” మరొకడు సలీంని తోసేశాడు. సలీం తలపై పెట్టుకున్న ఎర్రటి కుచ్చుటోపీ కిందపడింది. డ్రమ్స్ వాయిస్తున్న కుర్రాడు సలీంని తోసేసిన యువకుడ్ని నిలదీసాడు. దాంతో అంతా కల్చి కుర్రాడ్ని కొట్టడం మొదలెట్టారు. బాజాల సౌండు ఆగిపోయింది. ఆ పెనుగులాటలో ఎవరో కుర్రాడు టపాకాయలు పేల్చాడు.

అంతా గోల... గోల....

పెళ్ళికి వచ్చిన పెద్దలు బ్యాండ్ వాళ్లని, యువకుల్ని విడదీసారు. అందర్నీ సముదాయించారు. దాంతో యువకులంతా కసితో బ్యాండ్ వాళ్లని కదలనివ్వకుండా పేట్రేగిపోయి డాన్సులు చేయడం మొదలెట్టారు. వాళ్లు చెప్పినా వినే స్థితిలో లేరని అందరికీ తెల్పు. ఊరేగింపు ముసలి నత్తలా సాగింది. హోరెత్తిన వాయిద్యానికి నాలుగువేల రూపాయల బ్యాండ్ ఛట్ మని పగిలింది.

** ** *

“రోజురోజుకీ నీకు చెవులు వినపడేలా లేవు. ఎలాగో ఏమో...” సలీం చెవుల్లో ఇయర్ డ్రాప్స్ వేస్తూ అంది

జీవేషి

“ఇన్ని పెళ్ళిళ్ళకు బాజాలూదుతున్నా... నీకు మాత్రం పెళ్ళి చేయలేకపోతున్నా బేటీ... కీబోర్డులోచ్చి మన పొట్ట కొట్టినయ్... చాలా పెండ్లిళ్లకు రిక్షాలో మైకుసెట్టు, కీబోర్డు పెట్టుకొని వాయిస్తుండు. ఒకప్పుడు సలీం బ్రాస్ బ్యాండ్ అంటే జిల్లాలో గొప్ప పేరుండేది. నలభైమంది వుండేవాళ్లం. ఇప్పుడు పదహారుమందికి తగ్గింది. అందరూ ఏదేదో పనులు చూసుకుంటూ వెళ్ళిపోయారు. ఈ వృత్తిని నమ్ముకుంటే పెళ్ళికూడు తప్ప మిగతా రోజుల్లో అన్నం ముద్ద కరువైంది. ముసలితనం వచ్చేసరికి చెవుడుతోపాటు గొంతు సరాలు, ఊపిరితిత్తులు పాడవటం తప్ప ఏం మిగిలింది బేటీ. రోజురోజుకూ కొత్తకొత్త పాటలు పుట్టుకొస్తున్నయ్. ఒక పాట ప్రాక్టీస్ చేసేసరికే మరోపాట పుట్టుకొస్తుంది. నిన్ను ఊరేగింపులో

కె.వి.నరేందర్

నోటినించి ఆవేదనగా వస్తున్న మాటలు షబీనా మనసుని కూడా తొలిచేసాయి.

“సరేగాని... కొంచెంసేపు పడుకో నాన్నా... ఈమధ్య నీకు ఆయాసం కూడా బాగా వస్తోంది” అంది పక్కవరుస్తూ.

“అదికాదు బేటీ... నీ పెండ్లిజేస్తే నాకు బరువు దిగిపోద్ది. రేపు పొద్దుగాల్ల చిల్వోకోడూర్ దాకా పోత. అక్కడ పిల్లగాడు ఉన్నడట. రజాక్ గాని తీసుకపోయి చూసత్త...” అన్నాడు.

“రేపు పెండ్లిల్లు లేవా మరి?” అడిగింది షబీనా.

“రేపట్నీంచి తెలుగోల్లకు మూఢం బిడ్డా... మూడు నెల్ల దాకా ఏమీలేవు. గిప్పుడు మనకు మంచిరోజులాయె” అంటూ పడుకున్నాడు.

షబీనా బావి దగ్గరకెళ్లి గిన్నెలు తోముతూ పెళ్ళికొడుకు గురించి ఊహల్లో మునిగిపోయింది.

** ** *

మర్నాడు సలీం అబ్బాయిని చూడటానికి వెళ్లగానే... షబీనా ఇంట్లో ఒంటరి సీతాకోకచిలుకలా ఎగిరింది. ఆకలి వేయలేదు. అన్నం తిన్నట్టు చేసింది. గోడకున్న గడియారం వంక, తండ్రి అలికిడి కోసం దర్పాజా వంక చూస్తూ గడిపింది. ‘ఒకవేళ అబ్బాయి రేపే పెళ్ళిచూపులకు

వస్తానంటే... అన్న ఊహారాగానే ఏ సల్వార్ కమీజ్ వేసుకోవాలి అనుకుంటూ పాత సూట్ కేసులోంచి బట్టలన్నీ తీసింది.

అన్నీ పాతవే.
కనీసం మంచి చీరలు కూడా లేవు.
అన్నీ వెదుకుతుంటే... సూట్ కేసు అడుగున పసుపువచ్చుటి పంజాబీ డ్రెస్సు పట్టుడి కనపడింది.

అదంటే షరీనాకి ప్రేమ!
దానిమీది అడ్డాల దిశైన్ లంటే మరీ ప్రేమ!! అది బయటికి తీసింది.

ఆ డ్రెస్సు ఏడాది కిందట ఓ పెళ్లి కూతురు పెళ్లయ్యాక చీరలు తప్ప వీటితో వనేంటని తన డ్రెస్సులన్నీ బ్యాండ్ వాళ్లకి వంచించటం. అది ముదతలుగా కనపడటంతో గబగబా బావిదగ్గరకెళ్లి ఉతికింది. అది ఆరేం తసేపు ఇంట్లో కాలుగాలిని పిల్లిలా తిరుగుతూనే వుంది. ఈలోపు బొగ్గు లో ఇస్త్రీపెట్టె రెడీచేసింది. జాగ్రత్తగా ఇస్త్రీ చేశాక తృప్తిగా చూసుకుంది. డ్రెస్సుకి సెంటు పూసి మడిచిపెట్టింది. పాపిటనిండా అద్దుకోవటానికి మెరుగుకోసం కిరాణా కొట్టుకి పరిగెత్తింది.

కొట్టునించి వస్తూనే ఇంట్లో తండ్రిని చూసి సిగ్గుల మొగ్గయింది. ఏమీ అడగలేదు. తండ్రికి భోజనం వడ్డించి మొహంలోని భావాల్ని చదవడానికి ప్రయత్నిస్తూ ఎదురుగా కూచుంది.

రెండు ముద్దులు తిన్నాక సలీం చెప్పాడు.

"పిల్లగాడు మంచిగనే ఉన్నాడు. మస్కట్ వోయి సంపాదిస్తాడట. కాక పోతే కట్నం బాగా అడుగుతుండు. ఎనభైవేలు కావాలట. పదిహేను వేలు, సైకిలు, గడియారం ఇస్తానని నేను చెప్పిన. ఎనభైవేలు సుజుకి బండి గావాలట. కుండబద్దలు కొట్టిన ట్టు సెప్పిండు. మనం అందుకునే సంబంధంకాదని ఎనుకకు మర్రినం. రజాక్ భాయ్ ఎల్లుండి చెర్లపల్లెకు పోదామన్నడు. అక్కడో పిల్లగాడున్నడట..." సరిగా తినకుండానే చేయి కడుక్కొని లేచిండు సలీం.

షరీనా మనసు మూగబోయింది. పసుపువచ్చు పంజాబీ డ్రెస్సు కళ్ల నిండా కనపడుతోంది.

తూనీగ రెక్కలు విరిచినట్లు... సాగి పోయే పాట తెగిపోయినట్లు... స్త్రీ బుగా అయింది. సలీం అలసటతో వక్కమీద ఒరిగాడు. షరీనా తేరుకుంటూ బావి దగ్గరకెళ్లింది అంటు తోమ దానికి.

మనసుని గోనెనంచితో కట్టి పడేసి నట్లు స్త్రీత్వం.

ఎన్నో పెళ్లిళ్లకు వెళ్లిచ్చిన ప్రతిసా

రీ... తనకీ అదే రీతిలో పెళ్లిచేస్తానని చెప్పి నవ్వించే తండ్రి తన పెళ్లికోసం ఎన్ని గడపలు తొక్కాలోనన్న ఆలోచన తో మెదడు మొద్దుబారుతోంది.

గిన్నెలన్నీ తోమేసి ఇంట్లోకి వచ్చి పంజాబీ డ్రెస్సుని మళ్లీ సూట్ కేసులో పెట్టబోతూ తండ్రిని చూసి ఆ వాక్యయింది.

"అదేంటయ్యా... బ్యాండ్ డ్రెస్ వేసుకున్నవ్. ఇప్పుడు మూడం అన్న వ్ కదా. మరి పెళ్లవరిది?"

సలీం పేలవంగా నవ్వాడు.

"మూడం పెళ్లిళ్లకు గాని... చావు లకు వుండదమ్మా" అన్నాడు బాజాని గుడ్డతో తుడుస్తూ.

"దావా... ఎవరు... పో... యా... ర... ట..." అంది కొంచెం ఆందోళనగా.

"గొప్పొళ్ల ఇళ్లలో శవయాత్ర కూడా పెళ్లిలాగే సాగుతుందమ్మా. ఇప్పుడే రజాక్ భాయ్ వచ్చి చెప్పి వెళ్ళాడు. తొందరగా వెళ్లాలట. కాకపోతే మా బాధంతా ఒకటే... ఆ పిల్ల పెళ్లికి కూడా మేమే బాజాలు వాయింపాం. ఏడాది తిరక్కముందే ఆ పిల్లని కట్నం కోసం చంపేసారట. డొంగ గడ్డి కొడుకులు..."

"అయ్యో పాపం... ఎవరు నాన్నా ఆమె" అంది షరీనా బాధగా.

"అదే... పోయిన ఎండాకాలం పట్టుడి పంజాబీ డ్రెస్సు తెచ్చానే... ఆ అమ్మాయిచ్చిందే. పాపం ఆ పిల్లే చచ్చి పోయిందట. కాదు కాదు చంపేసింద్రట"

ఆ మాటతో షాక్ తిన్న షరీనా చేతి లోని పంజాబీ డ్రెస్సు గబుక్కున జారి పోయింది.

"పిల్ల ఎంత ముద్దుగుండే బేటీ... కండ్లల్ల కనపడుతుంది. పొట్టతో వుండ ని కూడా చూల్లేదట రాక్షసులు. నాకైతే ఇంకా పెళ్లికూతురు లెక్కనే కనపడు తుంది" అంటూ సలీం నెత్తిపై కుచ్చుల టోపీ పెట్టుకున్నాడు.

బాజా తీసుకొని గబగబా వెళ్లిపో తూ "షరీనా బేటీ... తలుపేసుకో నేను వచ్చేసరికి రాత్రి అయితది" అనుకుంటూ వెళ్లిపోయాడు.

'రఘువతి రాఘవ రాజారాం...'

షరీనా చెవుల్లో చావుమేళం హోరు... కన్నీటి తెరల మధ్య తండ్రి వెళ్లినవైపే చూస్తుందిపోయింది.

పంజాబీ డ్రెస్సు మీద పెంచుకున్న మమకారం... భయంతో విరిగి పోయింది. గుండె చిరిగిపోయింది.

'పెళ్లి...'

ఆ పదం గుర్తిచ్చి మనసు గడగడా వణికిపోయింది.

** ** *

ఇంగ్లీషు మాటలు అనివార్యం

ఆంగ్ల విద్యావిధానం వల్లగాని, ఆధునిక స మాజం అంతర్జాతీయ లక్షణం వల్లగాని ఇంగ్లీ షు, ఇతర యూరోపియను భాషల పదాలు మన భాషలోకి వచ్చి చేరాయన్నది మాత్రం వాస్తవం. నిరంతరమూ పెరుగుతూ ఉన్న సాంకేతిక విజ్ఞా నం కూడా మనకు ఇంగ్లీషు ద్వారానే సంక్ర మిస్తూ ఉంది కాబట్టి ఇంగ్లీషు మాటలను అరు వు తెచ్చుకోవడం అనివార్యం. అయితే ఆవస రం లేని సందర్భాలలో కూడా ఇంగ్లీషు మాటల వాడుక హానికరమేననక తప్పదు.

ఇంగ్లీషు, ఇతర యూరోపియను భాషాపదాలను అరువు తెచ్చుకోనే టప్పుడు అవలంబించే పద్ధతులేమి టి? ఇది ముఖ్యంగా పదం చివర ఎట్లా ఉండాలి అన్నదాన్ని బట్టి ఉం టుంది. ఈ మాటలు అజంతమయి న మాటల్ని అజంతాలుగానే తెచ్చు కుంటాం. హలంతమయిన మాటల విషయంలోనే వాటిని అజంతాలుగా చేసుకోవాలా? హలంతాలుగానే ప్ర యోగించాలా? అన్న సమస్య వస్తుంది. వాటిని యథాతథంగా హలంతాలుగానే వాడే సంప్రదా యం ఇటీవల కొంత పెరుగుతూ ఉన్నప్పటికీ అ జంతాలుగా మార్పుకోనే సంప్రదాయమే కొంత బలంగా ఉంది. విడిమాటను వాడడంలో ఒక ప ద్ధతి, ప్రత్యయం చేర్చినప్పుడు వాడడంలో మరొక పద్ధతి కూడా వాడుతున్నారు.

ఇంగ్లీషు మాటలను అజంతాలుగా మార్పు కోంటే అవి పొందే మార్పులేమిటి?

కొన్ని మాటలు క్, గ్, వ్, ర్, వ్, జ్ మొద లయిన విధంగా అసంయుక్తంగా, అద్విరుక్తం గా అంతమవుతాయి. ఈ మాటల చివర ఒత్తు లేని హల్లు ఉంటుందన్నమాట. ఉదాహరణకు చెక్, బుక్ అనే మాటలను తీసుకోవచ్చు. ఇవి చెక్కు, బుక్కు అవుతాయి. పిక్నిక్ పిక్నిక్కు అవు తుంది. ఈ మాటలలో చివర ఉన్న హల్లుకు ముందు ప్రాస్వమయిన అచ్చు ఉంది. ఇటువం టి సందర్భాలలో ఈ హల్లు ద్విరుక్తమవుతుంది. అంటే క-క్కు అవుతుంది. తక్కిన హల్లులు కూడా అంతే. రగ్ రగ్గు అవుతుంది. రిగ్ రిగ్గు అవుతుం డి. మగ్ మగ్గు, లెగ్ లెగ్గు అవుతాయి. సామా న్యంగా లెగ్ వంటి మాటలను వాడవలసిన అవసరం రాదుకాని కొన్ని ప్రత్యేక సందర్భాలలో వాడవలసి వస్తుంది. రెండు, మూడు భాగాలుగా ఉండే క్రీడల్లో సెకండ్ లెగ్, థర్డ్ లెగ్ అని వాడు తుంటారు. రెండో భాగం, మూడో భాగం అనో రెండో పాదం, మూడోపాదం అనో కూడా వాడ వచ్చు. సెట్ సెట్టు అవుతుంది. బెట్ బెట్టు, మార్కెట్ మార్కెట్టు, క్రెడిట్ క్రెడిట్టు, బ్రాకెట్ బ్రాకెట్టు, సీక్రెట్ సీక్రెట్టు అవుతాయి. క్రీకెట్, రాకెట్, లాకెట్, కిట్, షెట్, జాకెట్ మొదలయి న పదాలనీ ఇంతే. బ్రెడ్ బ్రెడ్డు అవుతుంది. ఫ్రెడ్ ఫ్రెడ్డు అవుతుంది. లెడ్ లెడ్డు అవుతుంది. మిత్ మిత్తు అవుతుంది. తకారాంతమయిన పేర్లు కూ డా ఇంతే. మాక్ బెత్ మాక్ బెత్తు అవుతుంది.

మేకప్, మేకప్పు అవుతుంది. కప్ కప్పు, లాకప్ లాకప్పు అవుతాయి. టబ్ టబ్బు అవు తుంది. క్లబ్ క్లబ్బు అవుతుంది. పిన్ పిన్ను అవు తుంది. బన్ బన్ను, గన్ గన్ను, జిన్ జిన్ను అవు

తాయి. టిల్ టిల్లు అవుతుంది. మిల్ మిల్లు అవు తుంది. బెల్ బెల్లు అవుతుంది. లవ్ లవ్వు అవు తుంది. ఫర్ ఫర్లు అవుతుంది. సెస్ సెస్సు అవు తుంది. ప్రెస్ ప్రెస్సు అవుతుంది. డ్రెస్ డ్రెస్సు అవుతుంది.

ఈ హలంత పదాలలో చివరి హల్లుకు ముం దు దీర్ఘం కాని, బిందువు (సున్నా) కాని ఉన్నట్లయితే ఆ హల్లు ద్విరుక్తం కాదు. ఉదాహరణకు లాక్ లాకు అవుతుంది కాని లాక్కు కాదు. గ్రీక్ గీకు అవుతుంది. షాక్ షాకు అవుతుంది.

అట్లాగే లింక్ లింకు, బాంక్ బాంకు, టాంక్ టాంకు, రాంక్ రాంకు, జింక్ జింకు అవుతాయి. అదేవిధంగా కింగ్ కింగు, స్ట్రాంగ్ స్ట్రాంగు, రింగ్ రింగు, సాంగ్ సాంగు, బ్లీటింగ్ బ్లీ చింగు, కౌంటింగ్ కౌంటింగు అవు తాయి. బ్యాగ్ బ్యాగు అవుతుంది. సీ ట్ సీటు, ఓట్ ఓటు, సెంట్ సెంటు అవుతాయి. పాంట్ పాంటు అవు తుంది. ప్లాట్ ప్లాటు అవుతుంది. బ్లే

ద్ బ్లేడు, రాడ్ రాడు, లోడ్ లోడు, కోడ్ కోడు అ వుతాయి. రోడ్ రోడు కావాలి. కొందరు రోడు అ ని వాడినా ఎక్కువమంది రోడ్డు అనే వాడుతు న్నారు. దీన్ని ఒక ప్రత్యేక రూపంగా గుర్తించవ చ్చు.

బ్రాండ్ బ్రాండు అవుతుంది. లాండ్ లాండు అవుతుంది. సీల్ సీలు అవుతుంది. రీల్ రీలు అ వుతుంది. ప్రిన్సిపాల్ ప్రిన్సిపాలు అవుతుంది. క్రేన్ క్రేను, వాన్ వాను, క్రౌన్ క్రౌను అవుతాయి. కార్ కారు అవుతుంది. బార్ బారు అవుతుంది.

హలంత పదంలో చివరి హల్లుకు ముందు ఐ, ఔలు ఉన్నా హల్లుకు ద్విత్వం రాదు. అంటే లైన్ లైను అవుతుందే తప్ప లైన్లు కాదు. లైట్ లైటు, వైట్ వైటు, రైట్ రైటు, మైల్ మైలు, జైల్ జైలు, చైర్ చైరు, సైడ్ సైడు అవుతాయి. ఔట్ ఔటు అవుతుంది. బ్రౌన్ బ్రౌను, క్రౌన్ క్రౌను, బ్లౌ జ్ బ్లౌజు, బౌల్ బౌల్లు, పౌన్ పౌను అవుతాయి.

ఇంగ్లీషులో పదాంతంలో ద్విరుక్త వర్ణాలండ వు. పదమధ్యంలో కూడా కొన్నిచోట్ల వర్ణక్రమం లో ద్విరుక్తత ఉన్నా ఉచ్చారణలో అది తొలగిపో తుంది. తెలుగువర్ణక్రమంలో రాసేటప్పుడు వాటిని అద్విరుక్తంగానే రాస్తాం.

లిటిల్ అనే ఇంగ్లీషు మాటలో రెండు 'టి'లు ఉంటాయి, కాని ఉచ్చారణలో ఒకటే 'టి'. తెలుగు లో రాసినప్పుడు కూడా అద్విరుక్తంగానే రాస్తాం. కెటిల్, బాటిల్, సెటిల్ వంటివి దీనికి ఉదాహరణ లు. పదాంతంలో కూడా ఇంగ్లీషులో ద్విరుక్త హల్లు లుంటాయి. కాని వాటి ఉచ్చారణ అద్విరుక్తంగానే ఉంటుంది. మిల్లో రెండు 'ఎ'లు ఉన్నాయి. తెలుగులో మిల్లు అని రాస్తాం. అయితే తెలుగులో 'ల్లు' రాయడానికి కారణం ఇంగ్లీషులో రెండు 'ఎ'లు ఉండడం కాదు. ఒకే 'ఎ' ఉన్నా తెలుగులో ద్విరుక్తంగానే రాస్తాం. దీర్ఘపు తర్వాత రెండు 'ఎ'లు ఉన్నా తెలుగులో అది అద్విరుక్తంగానే ఉంటుంది. ఉదాహరణకు వాలీస్ తీసుకోవచ్చు. తెలుగులో వాలు అవుతుంది. బాల్ బాలు అవు తుంది. ఈ పదాలన్నింటిలోనూ చివర వచ్చి చేరిన అచ్చు 'ఉ' కావడం గమనార్హం.

మనభాష-27

డి.చంద్రశేఖరరెడ్డి